

Sbohem má radosti

Sbo - hem má ra - dos - ti, ve - leb - ná svá - to - sti,

když mám jít od te - be, vždy - cky jdu s lí - to - stí.

2. Vracím se v ten zlý svět,
starostí zlob a běd,
a vždy si rozjímám,
že jdu již naposled.

3. Než půjdu k milým svým,
ještě si vyprosím,
že si té lásky tvé
na cestu vzítí smím.

4. Maria, Máti má,
na cestu objímá,
a pak mě provází
svatýma očima.

5. Anděle Boží, pojď,
cestou mě doprovod',
k milému domovu,
lásku nes Otcovu.